

καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ ἀφήσῃ ἐκτεθειμένον ἐκεῖ διὰ νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης ἢ νὰ καταβροχθισθῇ ἀπὸ κανένα κροκόδειλον, ἀλλὰ παρεκάλεσε τὴν ἀδελφὴν του, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἔλθει εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο νὰ τῆς εὕρῃ μίαν παραμάναν, νὰ τὸ ἀναθρέψῃ καὶ μετὰ ταῦτα νὰ τῆς τὸ παραδώσῃ.

Ἡ κόρη ἐφώναξε τὴν μητέρα των καὶ ἡ βασιλοπούλα τῆς ἔδωκε τὸ παιδίον καὶ τὴν ἐπλήρωσε καλὰ διὰ νὰ τὸ ἀναθρέψῃ. Ὅταν δὲ ἐμεγάλωσε, τὸ ἔφερεν εἰς τὴν βασιλοπούλαν καὶ

αὐτὴ τὸ υἱοθέτησε καὶ τὸ ὠνόμασε Μωϋσῆν, δηλαδὴ Ὑδατόσωστον.

Πόσα ἔτη ἔμενε μὲ τὴν μητέρα του ὁ Μωϋσῆς δὲν γνωρίζομεν· ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα αὐτό, ἡ μήτηρ του φαίνεται ὅτι τὸν ἐδίδαξε τὸν ἀληθῆ Θεὸν καὶ ἡ ἀνατροφή αὐτὴ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἐνίσχυσε νὰ μὲνῃ πιστὸς εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του.

Ἡ παροῦσα εἰκὼν παριστᾷ τὴν δελφὴν τοῦ Μωϋσέως φέρουσαν αὐτὸν εἰς τὴν θ. γατέρα τοῦ Φαραῶ.

Αἱ ἡγαπημέναι ἀδελφαί.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Σὺ ποῦ κατέβης εἰς τὴν Γῆν ὡς ἀπαλὸν παιδίον, καὶ, ὡς ἐγώ, στὰ γόνατα καλῆς μητρὸς ἐστάθης, ὅταν ὁ ὕπνος μὲ καλεῖ τὴν κλίνην μου δεικνύνων, ὦ, τότε μὲ τὴν χεῖρά σου σπεῦδε νὰ μὲ φυλάττης.

Ἄς σ' ἐνοῶ πηλοῖόν μου εἰς πᾶσάν μου ἡμέραν, τὴν νύκτα πλησιέστατα, ἐμπνέοντά μοι πόθον, νὰ ἐκτελῶ περιχαρῶς πρωῒαν καὶ ἐσπέραν τὰς ἐντολάς σου, Ἰησοῦ, μ' εὐλόβειαν καὶ φόβον.

Βοήθει, παρηγόρει με, εἰς συμφοράς καὶ θλίψεις, συγχώρει καὶ ἐξάλειψε ἁμαρτημάτων πλήθη. Κατάπαυε τὰς φοβερὰς τοῦ συνειδότος τύψεις κ' ἐγκαίνιζε τὸ Πνεῦμά σου στὰ παιδικά μου στήθη.

Ὅπου καὶ ἂν προσευχηθῶ, ἐνώπιόν μου εἶσαι καὶ τὸν μικρόν μου, Ἰησοῦ, ὕμνον καλῶς ἀκούεις. Σωτήρ καὶ Κύριος ἡμοῦ ἀγαπητὸς μου εἶσαι ἁγίων καὶ πιστῶν χορδὰς ἁρμονικῶς σὺ κρούεις.

Σὺ ποῦ κατέβης εἰς τὴν Γῆν ὡς ἀπαλὸν παιδίον σὺ βάλε εἰς τὰ στήθη μου τὸ Πνεῦμά σου τοῦ θεῖον. Δ. Δ.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΣΟΦΙΑ ΠΕΡΙ ΟΙΝΟΥ.

Ἀρχαῖός τις Κινεζικὸς μῦθος λέγει ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Μεγάλου Γου, 2,200 ἔτη π. Χρ. ἀνθρωπὸς τις καλούμενος Ἰ-τι κατεσκεύασε κρασί καὶ ἔδωκεν ὀλίγον εἰς τὸν Γου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τὸ ἐδοκίμασε, ἐκήρυξε τὴν γεῦσίν του καλήν· ἀλλὰ